Դ· ՏԱՐԻ ԹԻԻ 1019 — ՈՒՐԲԱԹ 29 ՄԱՅԻՍ 1887 (Ն· Տ·) 10 ՅՈՒՆԻՍ 1887 — 18 ՐԱՄԱԶԱՆ 1304

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ)

ԱՌԱՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ (ՁՆՈՐ ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ)

ԲԱԺԱՆՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ Համար Ներքին գահկան արձակ 160
» » Վերջամուտ » » 80
» » Կամուտ » » 40
Գաւառաց » եւ արտասահման 240
Քսենամսեայ ապահով Գաւառաց Համար եւ արտասահման 120
Վեցամսեայ » » 60
Օտար երկիրներ, տարեկան գրանք 56
» » Վեցամսեայ » 28

Գործակատարած լրագրաց համար գներք տեղւոյն վրայ է։
Թղթակցութիւնք պիտի ուղղուին Կոստանդնուպոլսոյ Կարաքէօյ Պէյրմէն Հան թիւ 4 Ազգ· Ագենտուրեան։

Les annonces sont reçues à l'Eastern Agency place Karakeuy Beïrmen Han Constantinople

Կ· ՊՈԼԻՍ, 29 ՄԱՅԻՍԻ, 1887

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԵՐԵԿԻ Ա ՅԻՐՀԱՆԴԱԿ

(ՕՐՈՒՆ ՅԵՆ ՄԻՆՉԵՒ 7 ՅՈՒՆԻՍ)

ՕՐՈՒԱՆ ԽՆԴԻՐՔ. Բարիզի լրագիրը կը հրատարակէ Ջօր. Լը Ֆիլի պատասխանը Պ. Ռատովիչի հերքմանց, Ֆրանսացի զօրավարը, Լա Թէ-ղէի մէջ հրատարակեալ պաշտօնական հերքմանը կը յայտարարէ.

«Ինչ որ ըսի Պ. Ռատովիչի պաշտօնին նկատմամբ, նոյն միջոցին (1875 ին) ամենուն բերանն էր ի Բեռլերսպուրգ, և նոյնը բացարձակապես հաստատած էին ինձ երկու անձնաւորութիւնք, որք կանոնաւորապէս տեղեակ էին Ռուսիոյ արտաքին գործոց նախարարութեան ամեն գաղտնեաց, այնպէս որ պարտ համարեցի անմիջապէս տեղեկագրել զայն առ Դուբա Տըքաղ։ Տեղեկագիրս, հետեւ 20, 1875 ապրիլ 21 թուականով, անշուշտ կը կենայ ներքին արտաքին գործոց պաշտօնատան մէջ, ուր պէտք ունեցողներ կրնան երթալ տեսնել։ Ես անշուշտ չպիտի կարծուի թէ ես այն առեն, կամ այժմ, իմ դատիս պէտքին համար, խնդրապատակէս համած լինիմ այս բանը։»

—Կ· Պոլսէ կը հեռագրուի թէ Բ· Դուռն այժմ վերջին ձեռնարկ մը կը դնէ Ռուսիոյ քով, պատրաստելով Տրանսիայի Նանօթ քաղաքը պր· Բէրհէյմ մի մօտ, որ գիտական հիմունքներուն վերայ գործադրած է այդ թժկութիւնը։ Ներան ներկայացայ մի տեսակ նախազուշացած, վաղուց կասկածած էի, որ ոչ մի քէֆ կան գործադրութիւն չէ կարող ինձ տանել քնելու, կամ անելու այն, որ ես չեմ ջանիլ անելու։ Ինձ նկելու առաջին փորձը հասկնալի հաստատեց։ Պրօֆեսսորի առանձնասենեակում նստեցի բազմոցի վերայ· ես զանազան էի նրա ներշնչումների ազդեցութեան տակ։ Մաքուս ծիծաղում էի նրա հրամանների վերայ՝ այս չգիտէ, այն անել, քնել ես այլն։ «Զուր ես աշխատում, սիրելիս,—մտածում էի—միևնոյնն է, ոչինչ չպիտի գործս գայ։»

Եւ յիրաւի, առաջին փորձից ոչինչ չդուրս եկաւ։ Սակայն բոլորովին ուրիշ էր երկրորդ փորձը, թէեւ ես առաջուանից աւելի նախազուշացած էի։

Պրօֆեսսորը ինձ նստեցրեց բազկաթոռի վերայ, մէկ ձեռքը դրեց ճակատիս, միւսն աչքերիս մօտեցրեց եւ ասաց. «Դուք պէտք է բոլորովին հանդիստ լինէք, ոչ մի բանի վերայ մի մտածէք, ամեն բանից հրաժարուեցէք։ Այժմ դուք իմ իշխանութեան ներքոյ էք գտնվում։ Ձեր աչքերը փակվում են, դուք քնում էք··· քնեցէք», ասելով նա վճռաբար։

Քանի որ նա խօսում էր, զգում էի բաւականին համերի խանգարութիւն եւ անշարժութիւն, մի տեսակ անդորրութիւն էի զգում բոլոր անդամներումս։ Պրօֆեսսորը բարձրացրեց ձեռքերս, մէկը միւսի չորքը պատեց—եւ ձեռքերս սկսան իրենք իրենից պտտուիլ։ «Այ քեզ յիմար խաղ, մտածեցի ես եւ ուզեցի ձեռքերիս պտոյտը դադրեցնել եւ ծնկներիս վերայ դնել։ Ես զգում էի, որ կարող եմ ձեռքերս ծալել, եթէ կամենամ։ Բայց այդ անելն յանկարծ ինձ այնքան անհաճոյ թուեցաւ, իսկ պատասխանելն այնքան յարմար ու հաճելի, որ ինքս ինքով չարաճաճում էի պատասխանել, եւ միևնոյն անգամ երբ ձեռքերիս իրար գալուը չարժումը զգացեցաւ, ես մէկը միւսից հեռացրի եւ չարունակեցի պատել։

Վերջապէս պրօֆեսսորը զադրեցրեց ձեռքերիս շրջապտոյտը եւ տրամադրեց նոյն դրութեան մէջ թողնել։ «Իսկ եթէ ձեռքերս թողնէմ», մտածեցի ես եւ զգացեալ զգացի, որ կարող եմ բոլորովին ազատուիլն անել այդ։ բայց այդ անելն ինձ դժուարեալ վերին աստիճանի անհաճոյ էր եւ ես թողի ձեռքերս՝ ընդհանրապէս չափազանց անյարմար եւ այժմ ամենայարմար երեւցող դրութեան մէջ։ Այդ պրօֆեսսորը ներշնչեց ինձ անել այս կամ այն եւ այլ բաներ անում էի, ոչ թէ նրա համար, որ այդպէս էին կարող անել, այլ որովհետեւ այդ գործողութիւնն այդ իսկ վայրկեանում ինձ համար ամենից աւելի հաճելի էր։ Ցետոյ սկսեց հիւանդութեան վերաբերեալ թելադրութիւններ անել։

Ամբողջ այդ ժամանակամիջոցին ես կատարելապէս սիրում էի իմ բոլոր մտաւոր կարողութիւններս, այնպէս որ, երբ մի խօսք չհասկացայ, մտածեցի· «Պէտք է մրցութեան պահեմ եւ յետոյ բաւարարում նայեմ»։ Նոյնպէս պարզ գիտակցութիւն ունէի թէ արտեղ եմ գտնվում, որտեղ է պատահաբար, ո՛րտեղ են մարդիկ, մի խօսքով կարծես բնական դրութեան մէջ լինէի։ Մոռացայ ասելու, որ պրօֆեսսորը ի միջի այլոց մէկ ձեռքիս հրամայեց չհատնել· ապա փորձեց կտացնել, ձեռքս չկըղատնդեցաւ։ Թէպէտ ես էլ ցանկանում էի տալ նրան, սակայն ձեռքս մնում էր կարծես քարացած։ Ի՞նչպէս պատահեցաւ այդ, ինչ որ տեղի ունեցաւ ու միջոցին ես չկարողացայ, եւ չեմ կարողանում բացատրել։

Փորձից յետոյ պրօֆեսսորն հրաւիրեց ինձ՝ հիւրանոցի ընդհանուր սենեակներում մի քանի հիւանդների վերայ տեղի ունեցած քնեցման փորձերին ներկայ գտնուելու, նախապատրաստելով որ հիւանդների համար բոլորովին անվնաս փորձեր պիտի անէ։

Մենք մտանք մի ընդարձակ լուսաւոր սենեակ, որի մէջ չորքով դրուած մահճակալների վերայ քանուր գաւառացիից հիւանդներ կային։

—Այժմ ի՞նչպէս է առողջութիւնդ, դարձաւ պր· Բէրնհէյմը մի հիւանդի։

—Ոչինչ, միայն ծարաւը ցաւեցնում է։

—Զը պէտք է ցաւի։ Քնեցէք, ասաց պրօֆեսսորն եւ ծածկեց հիւանդի աչքերը։ Նա խոհն քնեց։

—Դուք ձեզ աշխոյժ եւ լաւ էր զգում, այլ եւս ցաւ չկայ այսուհետ, ասաց նա ձեռքը դնելով հիւանդի կրծքի վերայ։ «Քնեցէ՛ք մինչեւ գալս»։

Մի քանի հիւանդների քունն ներքնչելուց յետոյ՝ ինձ տարաւ յայտարդ սենեակը։ Պրօֆեսսորը մտեցրեալ 10 տարեկան երեխայի։

—Այժմ ի՞նչպէս ես։

—Շատ լաւ, Պ· պրօֆեսսոր։

—Քնեցէք։

Երեխան իր լայն բաց տարած աչքերն անշարժ յառած պրօֆեսսորի աչքերին, մնաց տեղը կանգնած։

—Հետեւեցէ՛ք ինձ։

Երեխան կարծես կիսալուսած, սկսեց հետեւել պրօֆեսսորին՝ չդադարնելով իր աչքերը նրա աչքերից, նշդութեամբ կըրկնելով բոլոր նրա չարժումները եւ պահպանելով իւր եւ պրօֆեսսորի մէջ միեւնոյն տարածութիւնը։

—Կարո՞ղ էք կանգնել, հարցրեց պրօֆեսսորը։

—Ո՛չ, խուլ ձայնով պատասխանեց երեխան եւ տատանուեցաւ։

—Լա՛ւ, զարմեցէ՛ք։

Պրօֆեսսորի մատը տանեցաւ երեխայի աչքերի վերայից, որն իսկոյն սթափուեցաւ, սովորական հայեացքով նայեց եւ ժպտելով իւր տեղը գարձաւ։

Ցետոյ սթափեցրեց առաջուց քնեցրած հիւանդներին, որոնք առաջուայ հիւանդութիւններն այլ եւս չէին զգում։ Ցետոյ տեսակ մէկ հիւանդի տանեցեց կաճառածոյ աթոռ ձեռքն ուղղել եւ դէպի բերանը տանիլ (որը, ասկայն, հիւանդը գժուարութեամբ կատարեց)։

Մենք անցանք հետեւեալ սենեակը։

—Ես այժմ ձեզ ցոյց կը տամ մի շատ զգայուն կնոջ, ասաց պրօֆեսսորը մտնելով մի պատուհի մատերը նրա աչքերին դնելով, ախան թօմփոլ քնեցրեց նրան եւ թողեց նստած։

—Ես պատուիրեցի ձեզ համար սուրճ բերել, ահա, փորձեցէք, տեսէք ի՞նչպէս է դիւր գալիս ձեզ։

Պառաւը խորխորատեց իւր դիմերային սեղանը, երեւակայական գաւաթը դնելի բերանը տարաւ եւ ծամածռութիւն արաւ։

—Շատ լաւ նշանդ է, monsieur, այսպիսին չեմ սիրում։

—Լա՛ւ, ձեզ համար ուրիշը կը բերեն։ Այս պարոնի ձեռքը բռնեցէք եւ ասացէ՛ք ո՛վ է ան եւ ինչո՞ւ համար է եկել այստեղ։

Նա չատկեցի ձեռքս դէպի պառաւը մեկնել, նա բռնեց իմ ձեռը եւ մտածմանքի մէջ ընկաւ։

—Չը՞, ի՞նչ է, միթէ չէք կարող պատասխանել։

—Օտարերկրացի է։

—Լա՛ւ, ինչո՞ւ համար է եկել։

—Ժչկուելու։

—Ինչ է հիւանդութիւնը։

Պառաւը լռեաւ եւ տատրիկ մտատանջութեան մէջ է։

—Ւէ՛հ, չուտով։

—Զգային հիւանդութիւն ունի։

—Աւելի որչեցէք, ինչպէս զգային հիւանդութիւն։

Պառաւը լուռ է։ Դէմքը արտայայտում է ներքին տատրիկ լարուած աշխատանք։

—Շուտով։

—Չեմ կրող այդ հիւանդութեան անունը տալ։

—Բայց ես կամենում եմ, որ դուք այդ հիւանդութիւնն անուանէք։ Ասացէ՛ք։

—Névralgie (զգային հիւանդութիւն)

—կարծես խօսք որոնելով՝ անվճռապէս արտասանում է պառաւը։

—Ցիմար յիմար մի խօսէք։ մի կամ մտածեցէք եւ ապա ասացէ՛ք։

—Ես յիմար բան չեմ ասում, բարկացած բացագանչեց պառաւը։—Ի՞նչ էք ուզում ինձանից։ Ձեմ կարողանում այդ հիւանդութեան անունը տալ։

(Շարունակելի)

ԹՄՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՔԼԵՈՒԹԵԱՄԲ ԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ

(ՓՈՐՁ. ԲԼՐՆՀԷՅՄԻ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑՈՒՄ)

Երբ կարդում կամ լսում ես մի որ և է անսովոր բանի մասին, որքան էլ բազմաթիւ և արժանահաւատ լինին վկաները ու տպագրութիւնը, սակայն չես ուզում հաւատալ, մտածում ես· այսպէս մի գաղտնիք կայ, մի բան աւելցած է, կամ իրականութիւնը պատահածին՝ այլապէս է բացատրւած։ Համոզուած թէ ազնիւ մարդիկ չեն կարող նենգութեամբ ձի վերաբերուիլ, երբ կարդում կամ լսում ես քնէութեան (hypnotisme) պատմութիւնների մասին՝ նոյնպէս ես կամ այժմ ինձ վիճակուեցաւ ականատես լինել քնէութեան ազդեցութեան այնպիսի իրողութիւնների, որ աչքերիս անդամ չէի հաւատում։

Վճռելով անձիս վերայ փորձել քնէութիւնը, ուզեցութեամբ Թրանսիայի Նանօթ քաղաքը՝ պր· Բէրհէյմ մի մօտ, որ գիտական հիմունքների վերայ գործադրում է այդ թժկութիւնը։ Նրան ներկայացայ մի տեսակ նախազուշացած, վաղուց կասկածած էի, որ ոչ մի քէֆ կան գործադրութիւն չէ կարող ինձ տանել քնելու, կամ անելու այն, որ ես չեմ ջանիլ անելու։ Քնացնելու առաջին փորձը հաստատեց։ Պրօֆեսսորի առանձնասենեակում նստեցի բազմոցի վերայ· ես զանազան էի նրա հրամանների ազդեցութեան տակ։ Մաքուս ծիծաղում էի նրա հրամանների վերայ՝ այս չգիտէ, այն անել, քնել ես այլն։ «Զուր ես աշխատում, սիրելիս,—մտածում էի—միևնոյնն է, ոչինչ չպիտի գործս գայ։»

Եւ յիրաւի, առաջին փորձից ոչինչ չդուրս եկաւ։ Սակայն բոլորովին ուրիշ էր երկրորդ փորձը, թէեւ ես առաջուանից աւելի նախազուշացած էի։

Պրօֆեսսորը ինձ նստեցրեց բազկաթոռի վերայ, մէկ ձեռքը դրեց ճակատիս, միւսն աչքերիս մօտեցրեց եւ ասաց. «Դուք պէտք է բոլորովին հանդիստ լինէք, ոչ մի բանի վերայ մի մտածէք, ամեն բանից հրաժարուեցէք։ Այժմ դուք իմ իշխանութեան ներքոյ էք գտնվում։ Ձեր աչքերը փակվում են, դուք քնում էք··· քնեցէք», ասելով նա վճռաբար։

Քանի որ նա խօսում էր, զգում էի բաւականին համերի խանգարութիւն եւ անշարժութիւն, մի տեսակ անդորրութիւն էի զգում բոլոր անդամներումս։ Պրօֆեսսորը բարձրացրեց ձեռքերս, մէկը միւսի չորքը պատեց—եւ ձեռքերս սկսան իրենք իրենից պտտուիլ։ «Այ քեզ յիմար խաղ, մտածեցի ես եւ ուզեցի ձեռքերիս պտոյտը դադրեցնել եւ ծնկներիս վերայ դնել։ Ես զգում էի, որ կարող եմ ձեռքերս ծալել, եթէ կամենամ։ Բայց այդ անելն յանկարծ ինձ այնքան անհաճոյ թուեցաւ, իսկ պատասխանելն այնքան յարմար ու հաճելի, որ ինքս ինքով չարաճաճում էի պատասխանել, եւ միևնոյն անգամ երբ ձեռքերիս իրար գալուը չարժումը զգացեցաւ, ես մէկը միւսից հեռացրի եւ չարունակեցի պատել։

Վերջապէս պրօֆեսսորը զադրեցրեց ձեռքերիս շրջապտոյտը եւ տրամադրեց նոյն դրութեան մէջ թողնել· «Իսկ եթէ ձեռքերս թողնէմ», մտածեցի ես եւ զգացեալ զգացի, որ կարող եմ բոլորովին ազատուիլն անել այդ։ բայց այդ անելն ինձ դժուարեալ վերին աստիճանի անհաճոյ էր եւ ես թողի ձեռքերս՝ ընդհանրապէս չափազանց անյարմար եւ այժմ ամենայարմար երեւցող դրութեան մէջ։ Այդ պրօֆեսսորը ներշնչեց ինձ անել այս կամ այն եւ այլ բաներ անում էի, ոչ թէ նրա համար, որ այդպէս էին կարող անել, այլ որովհետեւ այդ գործողութիւնն այդ իսկ վայրկեանում ինձ համար ամենից աւելի հաճելի էր։ Ցետոյ սկսեց հիւանդութեան վերաբերեալ թելադրութիւններ անել։

Ամբողջ այդ ժամանակամիջոցին ես կատարելապէս սիրում էի իմ բոլոր մտաւոր կարողութիւններս, այնպէս որ, երբ մի խօսք չհասկացայ, մտածեցի· «Պէտք է մրցութեան պահեմ եւ յետոյ բաւարարում նայեմ»։ Նոյնպէս պարզ գիտակցութիւն ունէի թէ արտեղ եմ գտնվում, որտեղ է պատահաբար, ո՛րտեղ են մարդիկ, մի խօսքով կարծես բնական դրութեան մէջ լինէի։ Մոռացայ ասելու, որ պրօֆեսսորը ի միջի այլոց մէկ ձեռքիս հրամայեց չհատնել· ապա փորձեց կտացնել, ձեռքս չկըղատնդեցաւ։ Թէպէտ ես էլ ցանկանում էի տալ նրան, սակայն ձեռքս մնում էր կարծես քարացած։ Ի՞նչպէս պատահեցաւ այդ, ինչ որ տեղի ունեցաւ ու միջոցին ես չկարողացայ, եւ չեմ կարողանում բացատրել։

Փորձից յետոյ պրօֆեսսորն հրաւիրեց ինձ՝ հիւրանոցի ընդհանուր սենեակներում մի քանի հիւանդների վերայ տեղի ունեցած քնէութեան փորձերին ներկայ գտնուելու, նախապատրաստելով որ հիւանդների համար բոլորովին անվնաս փորձեր պիտի անէ։

Մենք մտանք մի ընդարձակ լուսաւոր սենեակ, որի մէջ չորքով դրուած մահճակալների վերայ քանուր գաւառացիից հիւանդներ կային։

—Այժմ ի՞նչպէս է առողջութիւնդ, դարձաւ պր· Բէրնհէյմը մի հիւանդի։

—Ոչինչ, միայն ծարաւը ցաւեցնում է։

—Զը պէտք է ցաւի։ Քնեցէք, ասաց պրօֆեսսորն եւ ծածկեց հիւանդի աչքերը։ Նա խոհն քնեց։

—Դուք ձեզ աշխոյժ եւ լաւ էր զգում, այլ եւս ցաւ չկայ այսուհետ, ասաց նա ձեռքը դնելով հիւանդի կրծքի վերայ։ «Քնեցէ՛ք մինչեւ գալս»։

Մի քանի հիւանդների քունն ներքնչելուց յետոյ՝ ինձ տարաւ յայտարդ սենեակը։ Պրօֆեսսորը մտեցրեալ 10 տարեկան երեխայի։

—Այժմ ի՞նչպէս ես։

—Շատ լաւ, Պ· պրօֆեսսոր։

—Քնեցէք։

Երեխան իր լայն բաց տարած աչքերն անշարժ յառած պրօֆեսսորի աչքերին, մնաց տեղը կանգնած։

—Հետեւեցէ՛ք ինձ։

Երեխան կարծես կիսալուսած, սկսեց հետեւել պրօֆեսսորին՝ չդադարնելով իր աչքերը նրա աչքերից, նշդութեամբ կըրկնելով բոլոր նրա չարժումները եւ պահպանելով իւր եւ պրօֆեսսորի մէջ միեւնոյն տարածութիւնը։

—Կարո՞ղ էք կանգնել, հարցրեց պրօֆեսսորը։

—Ո՛չ, խուլ ձայնով պատասխանեց երեխան եւ տատանուեցաւ։

—Լա՛ւ, զարմեցէ՛ք։

Պրօֆեսսորի մատը տանեցաւ երեխայի աչքերի վերայից, որն իսկոյն սթափուեցաւ, սովորական հայեացքով նայեց եւ ժպտելով իւր տեղը գարձաւ։

Ցետոյ սթափեցրեց առաջուց քնեցրած հիւանդներին, որոնք առաջուայ հիւանդութիւններն այլ եւս չէին զգում։ Ցետոյ տեսակ մէկ հիւանդի տանեցեց կաճառածոյ աթոռ ձեռքն ուղղել եւ դէպի բերանը տանիլ (որը, ասկայն, հիւանդը դժուարութեամբ կատարեց)։

Մենք անցանք հետեւեալ սենեակը։

—Ես այժմ ձեզ ցոյց կը տամ մի շատ զգայուն կնոջ, ասաց պրօֆեսսորը մտնելով մի պատուհի մատերը նրա աչքերին դնելով, ախան թօմփոլ քնեցրեց նրան եւ թողեց նստած։

—Ես պատուիրեցի ձեզ համար սուրճ բերել, ահա, փորձեցէք, տեսէք ի՞նչպէս է դիւր գալիս ձեզ։

Պառաւը խորխորատեց իւր դիմերային սեղանը, երեւակայական գաւաթը դնելի բերանը տարաւ եւ ծամածռութիւն արաւ։

—Շատ լաւ նշանդ է, monsieur, այսպիսին չեմ սիրում։

—Լա՛ւ, ձեզ համար ուրիշը կը բերեն։ Այս պարոնի ձեռքը բռնեցէք եւ ասացէ՛ք ո՛վ է ան եւ ինչո՞ւ համար է եկել այստեղ։

Նա չատկեցի ձեռքս դէպի պառաւը մեկնել, նա բռնեց իմ ձեռը եւ մտածմանքի մէջ ընկաւ։

—Չը՞, ի՞նչ է, միթէ չէք կարող պատասխանել։

—Օտարերկրացի է։

—Լա՛ւ, ինչո՞ւ համար է եկել։

—Ժչկուելու։

—Ինչ է հիւանդութիւնը։

Պառաւը լռեաւ եւ տատրիկ մտատանջութեան մէջ է։

—Ւէ՛հ, չուտով։

—Զգային հիւանդութիւն ունի։

—Աւելի որչեցէք, ինչպէս զգային հիւանդութիւն։

Պառաւը լուռ է։ Դէմքը արտայայտում է ներքին տատրիկ լարուած աշխատանք։

—Շուտով։

—Չեմ կրող այդ հիւանդութեան անունը տալ։

—Բայց ես կամենում եմ, որ դուք այդ հիւանդութիւնն անուանէք։ Ասացէ՛ք։

—Névralgie (զգային հիւանդութիւն)

—կարծես խօսք որոնելով՝ անվճռապէս արտասանում է պառաւը։

—Ցիմար յիմար մի խօսէք։ մի կամ մտածեցէք եւ ապա ասացէ՛ք։

—Ես յիմար բան չեմ ասում, բարկացած բացագանչեց պառաւը։—Ի՞նչ էք ուզում ինձանից։ Ձեմ կարողանում այդ հիւանդութեան անունը տալ։

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ

Ա. Ի. Ա. Ի. Ա. Ի.

ԱՌԻՄՆ Կ. ՊՈԼՍՈՅ

Ի ՓԱԹԻՒ ՍՈՒԼԹԱՆ ՄԷՀԷՄԷՏԻ

1453 ՄԱՅԻՍ 29, ՈՒՐԲԱԹ

Ժամանակակից պատմութիւն ա-ռաջին վարագոյրը կը բացուի մի նշանաւոր տեսարանով,— Կ. Պոլսոյ վերջին առմամբ՝ որ սուն չորեքի ամենէն երեւելի դէպքերէն մին է.

Սկսելէ առաջ մեր պատմութիւնը՝ նախ համառօտ գաղափար մի տանք այն վիճակին վրայ զոր Բիւզանդեան կայսրութիւնն ունէր նոյն ժամանակ. Զրդ. դարու կիսուն, Մեծին Թէոդոսեան մահուընէ մահուանէ ետք, Արեւելեան կայսրութիւնն սկսած էր տկարանալ. Արքունական դասերը, ժողովրդային երեսպատակութիւնը, նա մանաւանդ կրօնական անտեղի և փցուն խնդիրներ՝ տերութեան ոյժերը չլատեր և զայն կործանման դուռն էին հասուցեր. Կայսրութեան այս տկարութենէն օգտուած քաղէդոն՝ Ասիացի ու Եւրոպացի ժողովուրդք՝ Թուրք Թրդ. դարուս մէջ Ասիոյ ու Եւրոպայի Թուրական երկիրներուն տիրեցին Ադրաքայիք, իսկ Թրդ. դարուն՝ Թուրք Թաթար կայսրութիւն; Լատին Թաչակրաց ձեռքը անցաւ.

Թէև Թուրք կէս դար յետոյ, Միքայել Պալէոլոգ կայսեր օրով ազատեցան Արեւմտեան Քրիստոնէից ձեռքէն, բայց փոխանակ անցեալէն խրատ առնելով՝ իրենց տկարութիւնը դարմանելու, վերըստին սկսան ասոնց ազանական անխիզախ և անտեղի վէճերով երկպառակիլ, եւ այն մէջ ոգին երբ արդէն Օսմանեան Սուլթանք՝ Եըլդըրըմ Պայազիտ Ա., Մէհէմմէտ Ա., Մուրատ Բ. Փոքր Ասիան իրենց մայրաքաղաք ըրած էին և Բանական կայսրութեան պատուարներն համարեա Նիկիա, Նիկոմիդիա և Կալիօբոլի քաղաքաց մի առ մի կը տիրանային, ազգին՝ մայրաքաղքին մէջ Ադրոնիկոս կայսրը՝ Ա. յնօքրոզի ճգնաւորներուն հետ կրօնական տաք վիճաբանութեան մը բռնուած՝ կ'ուզէր հասնիլ թէ՝ Թիսուսի այլակերպութեան ժամանակ Թաւոր լերան վրայ երեւցող լոյսն՝ յաւիտենական, անստե՞ղծ լոյս էր թէ ոչ. եւ չէր գիտեր ոյրմէ՞ն թէ անդին արեւելից մէջ ի՞նչ ահաւոր չանթեր կը ձուլուէին՝ ընդ հուպ իր գլխուն վրայ պայթելու համար.

Ահա Բիւզանդեան կայսրութեան այս անկեալ ժամանակին՝ 1451 ին Օսմ. գահն ամբարձաւ Մուրատ Բ. ի որդին Մէհէմմէտ Բ. 22 տարեկան: Մէհէմմէտ հասատատիտ, հնարագէտ էր և և արիասիրտ, ունէր զինուորական հանճար և աննկուն հոգի: Իւր գահակալութեան առաջին օրէն միտքը դրաւ Կ. Պոլիսն առնուլ. Ա.յս էր իւր առաջին և վերջին փափաքն որու համար նեղլուս համար պէտք մեծ ամուսն պատրաստութիւններ տեսնել, Գիշեր մը յանկարծ իր խալիլ փաշա վեզիրը կանչել կուտայ. Ա.յս անժամանակ հրաւէրին վրայ այլայլած՝ վեզիրը պնակ մ'ոսկի կ'առնու և կը ներկայանայ Սուլթանին (1). «Ա.յս բարձիս վրայ, կ'ըսէ նմա Մէհէմէտ, քունս չտակիր, Առտուած կ'ուզէ Կ. Պոլիսն ինձ տալ, պատրաստ լե՛ր ուրեմն իմ հրամաններս կատարելու.»

Սուլթան Մէհէմէտ իւր գահակալութեան երկրորդ տարին՝ Փոքր-Ասիացին ու տէրութեան ուրիշ կողմերէն 1000ի չափ օրինագիր և ուրիշ գործառնութիւններ բերել տալով ի Պոլիս, Պոսֆորի ալ եզերաց վրայ Եըլդըրըմ Սուլթան Պայազիտի չինել տուած բերդին (Անատոլը Հիսարը) դիմաց երեք ամսուան մէջ ահագին բերդ մը կանգնեց (Ռումելի Հիսարը) որով Կ. Պոլսոյ Սեւ Ծովու հետ ունեցած հաղորդակցութիւնը կը խզէր և զոր կոչեց Պողազ-Քեսէն. եւ որպէս զի Մարալի յոյն իշխանները չկարենան իրենց Բիւզանդիոնի ազգակցաց օգնութեան գալ, նոցա վրայ մեծ բանակ մ'ուղարկեց Թէքէն խանի հրամանատարութեամբ.

Ա.յս կարեւոր չինութիւնն ատարտելէ յետոյ, Սուլթան Մէհէմէտ փութով վերադարձաւ յԱդրիանուպոլիս ուր իւր երկրորդ գործն բրաւ՝ քաղաքին պաշարման հարկ եղած թնդանօթներ ձուլել տալ. Ցայդուհետ նաև այս ձեռնարկութեան մէջ: Դուռան Օրպան անուն Մաճառ մ'որ քիչ ժամանակի մէջ Կ. Պոլսոյ պարիսպներըը քանդելու կարող բազում թնդանօթներ ձուլեց, որոց մէջ կը գտնուէր վիթխարի մը մանաւանդ որու նմանը ցայն վայր չէր տեսնուած: Ա.ւանդութեամբ կ'ըսուի թէ այս ահարկու թնդանօթը 12 կնդիւնար ծանրութեամբ ռումբեր կ'արձակէր:

Ա.յս երկրորդ և կարեւոր գործն և ուրիշ ռազմական պատրաստութիւններ տեսնելէ յետոյ, Սուլթան Մէհէմէտ սկսաւ պաշարման յատակագիծը պատրաստել: Իւր քով ժողվեց երեւելի զինուորականները և Կ. Պոլսոյ Զրկից վրայ մօտէն լաւ տեղեկութիւն ունեցող անձինք, որոց խորհրդով կանխաւ որոշեց պաշարման բոլոր գործողութիւնները.

Մինչդեռ Սուլթան Մէհէմէտ այս պատրաստութիւններով զբաղած էր, Յունք՝ մայրաքաղաքին մէջ տակաւին կրօնական խնդիրներու համար մի քանի կուսակցութեանց բաժնուած՝ իրարու դէմ ի Կ. Պոլիս: Սակայն այս ներքին պաշարման պատմութիւնն ըսկսելէ առաջ, աւելորդ չենք համարիր Կ. Պոլսոյ նոյն ժամանակի դրից վրայ համառօտ տեղեկութիւն մը տալ, նոյն իսկ պաշարման նկարագրութիւնն յըսատկօրէն կարենալ իմանալու համար:

Բուն Կ. Պոլիս քաղաքն, այսինքն Ոսկեղջիւրի ներսերէն ոսկեղով (Լ.յուպէն) մինչ ի Սէրայ պուրնու և անոր դառնալով դէպ ի աչ, մինչ ի Լորդն Սան Սթեֆանօլի, եռանկիւնի ձեւ մ'ունի, որով կ'ունենայ մէկ կողմը քաղքին Նաւահանգիստը (Ոսկեղջիւր), միւս կողմը Մարմարան. երրորդ կէսը քաղքին ետեւի մասն էր՝ ցամաքի կողմէն, իսկ այս եռանկեան մէջ տեղը կը գտնուէր քաղքին միջնաբերդը. Կոստանդնուպոլիս Նաւահանգստին կողմէն պարսպով մը միայն պաշտպանուած էր. իսկ ցամաքէն՝ երկու բարձր պարիսպներ ու աշտարակներ ունէր լայն խրամներով. Ա.յժմեան Սէրայ Պուրնուի բլրակին վերայ կը գտնուէին Ս. Դեմետրոսի վանքն ու եկեղեցին: Աւստի դէպ յարեւելս՝ Մարմարայի վրայ կը գտնուէր Էյուպէքէյան ևօճն աշտարակն՝ որ ապա կոչուեցաւ Եեդի-Քուլ: Սորա կից էր Ռումելի Հիսարը, ուր նռնենիներու ընդարձակ պարտէզներ կային, որոց հետքերը ցարդ կ'երեւին: Ցամաքին կողմէն առաջին և կարեւորագոյն դուռն էր Դարսիաս (Էյրի գաւիտ), երկրորդ դուռն էր Բոլիանտրի (Լահիրնէ-գաւիտ), երրորդն էր Ս. Ռոմանոսի դուռն որու դիմաց զետեղուած բլլալուն համար մեծ թնդանօթն, Օսմանցիք զան Թոփ Գաբուկիւղին. Զորրորդն էր Սալեմպրիայի դուռն (Սիլիվրի գաբուսը). Հինգերորդն Ոսկեդէն դուռն: Ա.հա այս հինգ դրանց առջեւ տեղի ունեցան պաշարման և առման գլխաւոր գործողութիւնք. Իսկ նաւահանգստին ներսը՝ հոն ուր կը վերջանայ պարիսպն այժմեան Ա.յվան Սէրայի բարձանց վրայ կը գտնուէր Ա.միրթամարն մը և Բենդաբերիկոն (հինգ աշտարակ) զոր Լէոն Լատմէնտէն կառոյց շինած էր. Սորա կից է Բսիլոբորթա դուռն (փայտեղէն դուռ.) ուսկից մուտ Օսմանցիք ի մայրաքաղաք.

Կ. Պոլսոյ հանդէպ կը գտնուէր կալաթա արուարձանն ուր կը բնակէին ձեռնասպիք և զոր հսկայ պատուարներով ամրացուցած էին.

Ինչպէս ըսինք, 1453 փետրվարի սկիզբն Օսմ. բանակն սկսաւ Ադր. Պոլսէն յառաջ խաղալ դէպ ի Կ. Պոլիս: Բանակին առաջին կ'երթար վիթխարի Թնդանօթն զոր 80 զոյգ եզ կը քաշէին և որու իւրաքանչիւր կողմն երկու հարիւր հոգի չարուած, զանի հատասարկչութեան մէջ պահել կը Ջանային: Իսկ առաջէն կ'երթային 250 ճանապարհ յարդարող ու կամրջաձիգ զինուորներ: Վերջապէս մեծամեծ դժուարութեամբը հազիւ երկու ամսուան մէջ կարելի եղաւ այս գեհենային գործն փութացրել՝ որ երկաւ Բիւզանդիոնի պարապոց յանդիման կանգնեցաւ: Ապրիլի 6ին Սուլթան Մէհէմէտ ևս իւր բանակաւն հասաւ ի Պոլիս և վրանը կանգնեց Էյրի-Դաւուի հանդիպակաց բլրին վրայ: Անմիջապէս իւր գունդերն ալ կանխաւ իրենց որոշուած դիրքերը գրաւեցին, այսինքն՝ Ոսկեղէն դունէն մինչ Բսիլոբորթա դուռն: Իսկ մեծ Թնդանօթը զետեղեցին Ս. Ռոմանոսի դրան յանդիման՝ որ, ինչպէս ըսինք, Թոփ-Գաբուս կոչուեցաւ ապա: Ա.ւելորդ է ըսել Թէ Օսմանցիք վերոյիշեալ մեծէն ի զատ ունէին նաև այլ ևայլ մեծամեծ Թնդանօթներ. Նոյնպէս բանակին մէջ կային գունդ մը Սերպիացիք որք ական հատանելու պաշտօնն ունէին. բայ առնցմէ, Սուլթան Մէհէմէտ 4 փայտեայ չարժական աշտարակներ չինել տուած էր զորս դիւրին էր տեղ տեղ փոխադրել և ո-

ըոց միոյն մէջ զետեղուած էր Հրաթափ մեքենայ մը. Սուլթանին դիտատորութիւնն էր այս մեքենան քաղաքին մէկ աչտարակին մօտեցնելով՝ նորա չարժական կամուրջը տապալել և անտի մտնել ի քաղաք: Կ. Պոլսոյ առաջը կեդրոնացած էին 250,000 օսմանեան զօրք որոց 100,000 հեծելազօրը բանակին ետեւը կեցած էր, 100,000 հետեւակ ալ Թիւր բանած էին, 50,000 պրմուճը հետեւակ ևս կը կազմէին բանակին ձախ Թեւն, իսկ ահարկու Սուլթան Մէհէմմէտ, երկաթի լախտն ի ձեռին, բանակին կեդրոնը կը կենար 15,000 կատաղի եէնիչէրիներով. Պահապան զօրաց վրայ գնդի մը դլուխն էր Զաղնոս փաչա՝ որ կալաթա արուարձանին ետեւ՝ բարձրաւանդակի մը վրայ ամրացած էր.

Օսմանցիք ունէին 420ի մօտ մեծ ու փոքր նաւերէ բաղկացեալ տորմիղ մը՝ որու կը հրամայէր Պալթա Օղլու անուն խլամացած Պուլկար մը և որոյ անուամբ օսմ. նաւատորմին կեցած տեղը՝ մինչեւ այսօր կը կոչուի Պալթա-Լիմանը.

Ա.յս էր ահա Կ. Պոլիսը պաշարելու եկած ահաւոր Սուլթանին ցամաքային ու ծովային զօրութիւնը.

Յունք հակիւ այս ժամանակ 5000ի չափ զօրք ունէին Կ. Պոլսոյ մէջ, ասոնցմէ ի զատ 2000 Սպանիացի և այլ օտարական զինուորներ կային, 500ի չափ ձիաւոյգիք ալ՝ ժան Լանկուս ձիուդինիանի քով զօրապետին հրամանատարութեամբ՝ կայսր օգնութեան ղրկուած էին: 14 նաւ միայն ունէին Յունք և մի քանի փոքր Թնդանօթներ: Սակայն այս աննշան զօրութեամբ, Կ. Պոլիս իր կոստանդին վերջին կայսեր արիութեան ու ձիուվարժուց օգնութեան չնորհիւ երկար 50 օր դիմանալ:

Օսմանցիք մեծաւ աստկութեամբ սկսան յարձակումը: Ա.ռաջին Թնդանօթերով պարիսպներն սկսան ռմբակոծել. Յունական զօրքն ալ մեծ քաջութեամբ և գերմարդկային ճիգերով կը դիմադրէր. Պարապոց բարձունքէն նետերու և քարերու սարափ մը կը տեղացնէին պաշարողաց վրայ, նոյնպէս յունական հուրն հեղդանան կը հոսէր այրելով ու լափելով ինչ որ կը գտնէր. Ա.յս երկոյն զոհուեցաւ նաև այն հսկայ մեքենան որու վրայ խօսեցանք վերեւ. Յունք դիչերն ի բուն անգուն հսկելով՝ բացուած խրամատները տախտակներով ու տախտակներով կը գոցէին. Սակայն Սուլթան Մէհէմէտ չվհատեր. Հրաման կը դրկէ ծովակալն՝ որպէս զի նաւատորմն առած նաւահանգիստ մտնելու կազմ և պատրաստ գտնուի. Ցայնժամ կայսրն հաղորդութիւն կ'առնուի Եկեղեցւոյն պաշարուեցաւ. ա՛լ ևս կարելի չէր Բունաց երկար տեւն դիմադրել. Օսմանցիք ցամաքէն՝ պարբսպապ խրամներուն առջեւ հասած և Ս. Ռոմանոսի դրան քով արդէն սկսած էին ռմբակոծել և չորս աշտարակներ կործանած էին. Նաւահանգստին կողմէն ևս նաւատորմն մինչեւ բերդերուն տտորան հասած՝ վերջին ազդու հարուած մը պէտք էր քաղաքն ողջոյն առնլու համար. Ուստի Սուլթան Մէհէմմէտ վերջին փորձ մ'ըրաւ. Իւր ինֆէնտիար օղլու անները կայսեր ուղարկեց իրը դեսպան՝ յորդորելով որ՝ առանց արիւնահեղութեան՝ քաղաքն իրեն յանձնէ և ինքն երթայ Մորա, կայսրն առաջանն ի ժողով դուժարեալ՝ նոցա կարծիքն հարցուց. Երկար վիճաբանութիւններէ ետք որոշուեցաւ պատասխան ղրկել Սուլթանին Թէ հաստատպես որոշած են ցյեանն չտալ պաշտպանել իրենց Մայրաքաղաքն. Ա.յս վերջնական պատասխանն առնլուն՝ Սուլթան Մէհէմմէտ իսացուց բանակին Թէ ամսուն 29ին ընդհանուր յարձակում տեղի պիտի ունենայ: Ինչն անձամբ բանակին մէջ չշրջելով զօրաց արիութիւնը կ'արծարծէր և նոցա մեծամեծ պարգեւներ կը խոստանար. Բայց զօրքը ցնծութեան աղաղակներով ողջունեց Սուլթանին այս յայտարարութիւնը. Եւ որպէսզի իւր զօրաց ուրախութիւնը կատարեալ ընէ՝ հրամայեց որ ընդհանուր յարձակման նախորդ գիշերը Թէ՛ նաւատորմին և Թէ ցամաքին վրայ փառաւոր լուսավառութիւն բլլայ. Սուլթանին հրամանը կատարուեցաւ և բովանդակ քաղաքը լուսով ողողուած էր: Յունք ի սկզբան այնպէս կարծեցին Թէ օսմ. նաւատորմը կրակ առած է, բայց ընդհուպ իմացան Թէ Սուլ. Մէհէմմէտի յաղթանակին նախատօնական էր այն. Սարսափ կրաւ զիրենք և ամեն կողմէ սկսան դողդղել էէյիէ Եէյիօ, էէյիէ Եէյիօ (Տէր ողորմեա, Տէ՛ր ողորմեա).

Սակայն Յունք ահաւոր ժամուն մօտենալը տեսնելով՝ կ'արհամարհէն ամեն երկիւղ և կը պատրաստուին դիւցազնաբար իրենց մայրաքաղաքը պաշտպանել. Հետեւեալ օրը պատերազմի վերջնական պատրաստութեամբ կ'զբաղին և բանակը կը կազմաւորեն. Իրենց դվլաւոր հրամանատարներն էին Ջիուստինիանի քով զօրապետն՝ որու յանձնուեցաւ Ս. Ռոմանոսի դրան պաշտպանութիւնը, Բայլօ և Անդռնիոյ Պոքիարոլ ձեռնավոր եղբարք որք էյրի Գաբուի քով պիտի կենային. Ցոգա օգնական էին Կրանդ դերմանացի անուանի Թնդանօթաձիգ զօրապետն ու Թէոդորոս Գարիոզոսացին. Իսիդորոս ռուս ծերակուրէն (որ Ս. Պաւլին կողմէ մի քանի ամիս առաջ իբր պատուիրակ եկած էր) յանձնուեցաւ վերոյիշեալ ամիլիաարոնէն մինչ Ս. Դեմետրի եկեղեցւոյն պաշտպանութիւնն, Իսկ սահատաթիւ նաւերէ բաղկացեալ տորմիղն կը հրամայէր Ղուկաս Նոտարաս ծովակալը.

Սուլթան Մէհէմմէտ եւս ամսոյն 28ի երեկոյին՝ իւր 250,000 զօրքն երկու Թիւի բաժնած՝ յարձակման կազմ եւ պատրաստ էր: Իսկ նաւատորմը երկու կարգ բաժնուած՝ մին Պէչիքթաչի ա-ռաջին մինչ Պալըգ Բազար ու երկրորդ կարգը նաւահանգստին երկայնքը կեցած էր.

Աբեդակը մտնելուն՝ բովանդակ օսմանեան բանակէն լա՛լ նլալան աղաղակն և քաղաքին մէջէն էէյիէ Եէյիօ ձայնն հնչեց, որոց խառնուեցան փողերու և թմբկաց ձայներն.

Սրտաճմլիկ էր այս պահուն Յունաց կացութիւնն: Ա.յն անձնական ատելութիւն ու կուսակցական ոգի մոռցած, զերար կ'ողաղուբէին և կը պատրաստուէին յաւտանատ պատերազմին: Կոստանդին՝ իւր զօրաց քաջալերական ու հայրենասիրական ճառ մը խօսելէ յետոյ, իւր մեծամեծաց Ա.յա Սոֆիայի եկեղեցին գնաց հաղորդուելու. Ա-պա վերադառնալով ի պալատ՝ իւր քով ժողովից աւազանին ու տէրութեան գլխաւոր պաշտօնեաներն ու անոնցմէ վերջին անգամ Թողութիւն կը խնդրէր: Ա.մենքն ալ յարտասուս փղձկելով զերկրէզդխատն միմեանց հղթայական վերջին հաւտալը կուտային, կէս գիշերն անցած էր արդէն՝ երբ Կայսրն իւր ընտանեաց հետ վերջին անգամ մ'ալ տեսնուելէ յետոյ, վերադարձաւ բանակ և՝ զօրաց քաջալերական խօսքեր ուղղելով՝ գնաց իրեն ևս Ս. Ռոմանոսի դրան քով անբուն հսկելու.

1453 մայիսի 29 նշանաւոր թուական մ'եղաւ. Արշալոյն այն ինչ ծագած, երբ Օսմանցիք յարձակուեցին բոլոր ամէնայն ոստկութեամբ. Հարիւրաւոր Թնդանօթներ միասին կը գոռային երկաստեր՝ մահ ու աւեր սփռելով. Յունք՝ պարսպաց բարձունքէն քարի և նետերու տարափ մը կը տեղացնէին պաշարողաց վրայ և մեծ կոտորած կ'ընէին. Իսկ նաւահանգստի կողմէն յունական հուրը կը հոսեցնէին հեղեղանման որ ամեն ինչ կարբեր ու կը լափէր. Թէոփիլոս Պալէոլոգ և Գաբրիէլ Տրեվիզոնոս իշխանք մեծ քաջութեամբ կը դիմադրէին այս կողմին. Սուլթան Մէհէմմէտ՝ բանակին կեդրոնը կեցած՝ իրաժեշտ եէնիչէրիներէն զօրք կը զրկէր ուր տեսնէր Թէ դիմադրութիւնը կը տկարանայ. Ցայնժամ Սուլթանն ինքն անձամբ լուծէր այս Բիւզանդեան հանդոյցը: Հրամայից որ անմիջապէս այժմու Ջօրամպահչէլի Ծովեզրէն մինչ Օգ-մէյտան և անտի բերէն վար՝ այժմեան նաւահանգիստ կամ Գասըմ փաչալի Ծովածոցը՝ տնախտակէ սահուն ճամբայ մը չինեն՝ ճարպով օծուած. Ա.յս հրամանը քիչ օրէն կատարուելով՝ մեկ գիշերուան մէջ 80 ի չափ մեծ ու փոքր նաւեր Ֆէնէրի դիմաց Ծովն իջան, Յունք հետեւեալ առաւօտուն զայս տեսնելով յոյսահատական ազազակներ կ'արձակեն, ձիուստինիանի կը փորձէ Օսմ. նաւատորմը գիշերային այրել, բայց Օսմանցիք ժամանակին իմանալով՝ նորա նաւն 150 ընթիր նաւատներով օգն հասնելին. Ինքն ալ հազիւ կրցաւ ազատիլ՝ ծովուն ալեաց մէջ ապաւէն փնտռելով.

Նաւահանգստին մէջ Յունք յանառութեամբ դեռ կը դիմադրէին, սակայն երբ ցամաքին կողմանէ ևս պաշարուեցան, յանկամ ակսան ցրուիլ եւ խոս տալ: Ա.յս խառնուրդին մէջ գերի ընկաւ Ղուկաս Նոտարաս ծովակալը.

Ցաթիհ Սուլթան Մէհէմմէտ երբ քաղքին կատարելապէս առման աւետիսն ընդունից, իւր վեզիրներով ու Թիկնապահներով չղջապատեալ՝ յաղթապանծ մտաւ ի քաղաք եւ ուղղակի գնաց Ա.յա Սոֆիա եկեղեցին. Սքանչացաւ այս հրաշակերտ չէնքին անմման գեղեցկութեան վրայ եւ հրամայից որ՝ մատնեցին իւր ոտքերուն առջեւ տապալած մը պէտք էր քաղքն ողջոյն առնլու համար. Ուստի Սուլթան Մէհէմմէտ վերջին փորձ մ'ըրաւ. Իւր ինֆէնտիար օղլու անները կայսեր ուղարկեց իրը դեսպան՝ յորդորելով որ՝ առանց արիւնահեղութեան՝ քաղաքն իրեն յանձնէ և ինքն երթայ Մորա, կայսրն առաջանն ի ժողով դուժարեալ՝ նոցա կարծիքն հարցուց. Երկար վիճաբանութիւններէ ետք որոշուեցաւ պատասխան ղրկել Սուլթանին Թէ հաստատպես որոշած են ցյեանն չտալ պաշտպանել իրենց Մայրաքաղաքն. Ա.յս վերջնական պատասխանն առնլուն՝ Սուլթան Մէհէմմէտ իսացուց բանակին Թէ ամսուն 29ին ընդհանուր յարձակում տեղի պիտի ունենայ: Ինչն անձամբ բանակին մէջ չշրջելով զօրաց արիութիւնը կ'արծարծէր և նոցա մեծամեծ պարգեւներ կը խոստանար. Բայց զօրքը ցնծութեան աղաղակներով ողջունեց Սուլթանին այս յայտարարութիւնը. Եւ որպէսզի իւր զօրաց ուրախութիւնը կատարեալ ընէ՝ հրամայեց որ ընդհանուր յարձակման նախորդ գիշերը Թէ՛ նաւատորմին և Թէ ցամաքին վրայ փառաւոր լուսավառութիւն բլլայ. Սուլթանին հրամանը կատարուեցաւ և բովանդակ քաղաքը լուսով ողողուած էր: Յունք ի սկզբան այնպէս կարծեցին Թէ օսմ. նաւատորմը կրակ առած է, բայց ընդհուպ իմացան Թէ Սուլ. Մէհէմմէտի յաղթանակին նախատօնական էր այն. Սարսափ կրաւ զիրենք և ամեն կողմէ սկսան դողդղել էէյիէ Եէյիօ, էէյիէ Եէյիօ (Տէր ողորմեա, Տէ՛ր ողորմեա).

Սակայն Յունք ահաւոր ժամուն մօտենալը տեսնելով՝ կ'արհամարհէն ամեն երկիւղ և կը պատրաստուին դիւցազնաբար իրենց մայրաքաղաքը պաշտպանել. Հետեւեալ օրը պատերազմի վերջնական պատրաստութեամբ կ'զբաղին և բանակը կը կազմաւորեն. Իրենց դվլաւոր հրամանատարներն էին Ջիուստինիանի քով զօրապետն՝ որու յանձնուեցաւ Ս. Ռոմանոսի դրան պաշտպանութիւնը, Բայլօ և Անդռնիոյ Պոքիարոլ ձեռնավոր եղբարք որք էյրի Գաբուի քով պիտի կենային. Ցոգա օգնական էին Կրանդ դերմանացի անուանի Թնդանօթաձիգ զօրապետն ու Թէոդորոս Գարիոզոսացին. Իսիդորոս ռուս ծերակուրէն (որ Ս. Պաւլին կողմէ մի քանի ամիս առաջ իբր պատուիրակ եկած էր) յանձնուեցաւ վերոյիշեալ ամիլիաարոնէն մինչ Ս. Դեմետրի եկեղեցւոյն պաշտպանութիւնն, Իսկ սահատաթիւ նաւերէ բաղկացեալ տորմիղն կը հրամայէր Ղուկաս Նոտարաս ծովակալը.

Սուլթան Մէհէմմէտ եւս ամսոյն 28ի երեկոյին՝ իւր 250,000 զօրքն երկու Թիւի բաժնած՝ յարձակման կազմ եւ պատրաստ էր: Իսկ նաւատորմը երկու կարգ բաժնուած՝ մին Պէչիքթաչի ա-ռաջին մինչ Պալըգ Բազար ու երկրորդ կարգը նաւահանգստին երկայնքը կեցած էր.

Աբեդակը մտնելուն՝ բովանդակ օսմանեան բանակէն լա՛լ նլալան աղաղակն և քաղաքին մէջէն էէյիէ Եէյիօ ձայնն հնչեց, որոց խառնուեցան փողերու և թմբկաց ձայներն.

Սրտաճմլիկ էր այս պահուն Յունաց կացութիւնն: Ա.յն անձնական ատելութիւն ու կուսակցական ոգի մոռցած, զերար կ'ողաղուբէին և կը պատրաստուին յաւտանատ պատերազմին: Կոստանդին՝ իւր զօրաց քաջալերական ու հայրենասիրական ճառ մը խօսելէ յետոյ, իւր մեծամեծաց Ա.յա Սոֆիայի եկեղեցին գնաց հաղորդուելու. Ա-պա վերադառնալով ի պալատ՝ իւր քով ժողովից աւազանին ու տէրութեան գլխաւոր պաշտօնեաներն ու անոնցմէ վերջին անգամ Թողութիւն կը խնդրէր: Ա.մենքն ալ յարտասուս փղձկելով զերկրէզդխատն միմեանց հղթայական վերջին հաւտալը կուտային, կէս գիշերն անցած էր արդէն՝ երբ Կայսրն իւր ընտանեաց հետ վերջին անգամ մ'ալ տեսնուելէ յետոյ, վերադարձաւ բանակ և՝ զօրաց քաջալերական խօսքեր ուղղելով՝ գնաց իրեն ևս Ս. Ռոմանոսի դրան քով անբուն հսկելու.

1453 մայիսի 29 նշանաւոր թուական մ'եղաւ. Արշալոյն այն ինչ ծագած, երբ Օսմանցիք յարձակուեցին բոլոր ամէնայն ոստկութեամբ. Հարիւրաւոր Թնդանօթներ միասին կը գոռային երկաստեր՝ մահ ու աւեր սփռելով. Յունք՝ պարսպաց բարձունքէն քարի և նետերու տարափ մը կը տեղացնէին պաշարողաց վրայ և մեծ կոտորած կ'ընէին. Իսկ նաւահանգստի կողմէն յունական հուրը կը հոսեցնէին հեղեղանման որ ամեն ինչ կարբեր ու կը լափէր. Թէոփիլոս Պալէոլոգ և Գաբրիէլ Տրեվիզոնոս իշխանք մեծ քաջութեամբ կը դիմադրէին այս կողմին. Սուլթան Մէհէմմէտ՝ բանակին կեդրոնը կեցած՝ իրաժեշտ եէնիչէրիներէն զօրք կը զրկէր ուր տեսնէր Թէ դիմադրութիւնը կը տկարանայ. Ցայնժամ Սուլթանն ինքն անձամբ լուծէր այս Բիւզանդեան հանդոյցը: Հրամայից որ անմիջապէս այժմու Ջօրամպահչէլի Ծովեզրէն մինչ Օգ-մէյտան և անտի բերէն վար՝ այժմեան նաւահանգիստ կամ Գասըմ փաչալի Ծովածոցը՝ տնախտակէ սահուն ճամբայ մը չինեն՝ ճարպով օծուած. Ա.յս հրամանը քիչ օրէն կատարուելով՝ մեկ գիշերուան մէջ 80 ի չափ մեծ ու փոքր նաւեր Ֆէնէրի դիմաց Ծովն իջան, Յունք հետեւեալ առաւօտուն զայս տեսնելով յոյսահատական ազազակներ կ'արձակեն, ձիուստինիանի կը փորձէ Օսմ. նաւատորմը գիշերային այրել, բայց Օսմանցիք ժամանակին իմանալով՝ նորա նաւն 150 ընթիր նաւատներով օգն հասնելին. Ինքն ալ հազիւ կրցաւ ազատիլ՝ ծովուն ալեաց մէջ ապաւէն փնտռելով.

Սրտաճմլիկ էր այս պահուն Յունաց կացութիւնն: Ա.յն անձնական ատելութիւն ու կուսակցական ոգի մոռցած, զերար կ'ողաղուբէին և կը պատրաստուին յաւտանատ պատերազմին: Կոստանդին՝ իւր զօրաց քաջալերական ու հայրենասիրական ճառ մը խօսելէ յետոյ, իւր մեծամեծաց Ա.յա Սոֆիայի եկեղեցին գնաց հաղորդուելու. Ա-պա վերադառնալով ի պալատ՝ իւր քով ժողովից աւազանին ու տէրութեան գլխաւոր պաշտօնեաներն ու անոնցմէ վերջին անգամ Թողութիւն կը խնդրէր: Ա.մենքն ալ յարտասուս փղձկելով զերկրէզդխատն միմեանց հղթայական վերջին հաւտալը կուտային, կէս գիշերն անցած էր արդէն՝ երբ Կայսրն իւր ընտանեաց հետ վերջին անգամ մ'ալ տեսնուելէ յետոյ, վերադարձաւ բանակ և՝ զօրաց քաջալերական խօսքեր ուղղելով՝ գնաց իրեն ևս Ս. Ռոմանոսի դրան քով անբուն հսկելու.

խորհրդաց արժանըընտիր յաղորդ՝ արդի Օգոստափառ եւ Լուսամիտ կայսեր Սուլթան Համիտ խանի բարձր հովանաւորութեան ներքեւ,

ԳԲ. ՄԱՐԴԱՐԵԱՆ

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՐԻՒՆԱՆ ՄԻՀՐԱՆ ԼՓԼՆՏԻ

ԹԻՒՃԱՌՈՐ ԵՒ ԶԳԱՑԱՐՔԸ

Սոյն գործ՝ որ թէ՛ հայատառ և թէ՛ թըրքատառ է՝ ը պատրաստիչ առեւտրական այլ և այլ մուրհակներ, պայմանագրեր, ազերաագրեր, համաիներ, և ի վերջոյ բառաւեսր մը ուր ամբողջ գործոյն մէջ գտնուած բառերուն իմաստներն թէ՛ հայերէն և թէ՛ գաղղիարէն բացատրուած են, Գ. ն 5 դրչ.

863 3—3

ԶՐՈՒՅՑԱՐԱԿԱՆ ՆՈՐ ՄԵԹՈԴ

ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ ԼԵԶՈՒԻ

Ի ՊԵՏՔ ԼՐՑԱՐԱՆ ԵՒ ԸՆԴՆԴՈՂ ՈՒՍԱՆՈՂԱՑ

Գործ ԼՄԻԼ ՕԴՈՒՈՑԻ

Մեծ. եղնիկ էֆ. տէր Յովհաննէսեան, հմուտ հոգ, գաղ. ու գերմաներէն լեզուաց, ընտիր յոյժ գտնելով այս գասագիրք, փոխեց զայն ի գերմաներէնէ ի հայ, զոր գասագրքին կարեւոր ըլլալուն մէկ ապացոյցն է, որ գերմանական լեզուին մէջ 58 րդ տպագրութեան հասած է:

Արգարեւ Էմիլ Օդդոյի այս քերականական եւ դրուագարական մեքենան է իւր տեսակին ընտիրներէն մին, չըսենք Թէ գերազանց իսկ քան բազում մտանց: Դասագիրքն յօրինուած է այնպէս, որ նախ դասերուն եւ հրահանգներուն զանազանութեամբ եւ նիւթոց պէտքին թեամբ կրզըօսեցնէ զանազանգան, կը քաջալերէ զնա գիւրաւսոյց եղանակաւ, և կը լրացէ գիտնական, պատմական և բանասիրական օրինակներով ընտիր մատենագրութենէ, եւ որ աւելին է՝ կուսուցանէ ի կարճ ժամանակի անսխալ հնչել, հասկնալ նաեւ գրել եւ խօսիլ իսկ ֆրանսերէն:

Ամփոփ գործը կը բաղկանայ երկու ընդարձակ էջ 66 գասերէ:

Ուրաքանչիւր գաս ունի իւր հրահանգներ, բառեր, եւ իսօսելու կրթութիւններ, յատկապէս կանոնաց մատնոր փոխատրուած է հայ սասցուածոց պարզութեան եւ բնագրին հետ ճշդութեան, ուստի եւ գիտակ է Թէ յայսմհետ մեծ նպաստ պիտի մատուցանէ գործն հայ ուսանողաց, մանաւանդ նոցա որ յոյժ փափաք ստանձն ուսուցման այս լեզուին:

Նախապէս գիտը յոյժ չարաչար ըրինք տպագրեալ օրինակաց նուազութեան բաղդատմամբ, գրեթէ բուն իսկ մամլոն ելած գիտը:

Ս. Ընթացքին համար 8 դրչ. Բ. ընթացքին՝ 10. իսկ ի միասին կազմելոց գինն է 16 դրչ.

Կեդրոնատեղին է Ցովսէփ Գալաֆեան գրատուն Զաքմաքչըլար թիվ 20, եւ կը ծախուին ամեն հայ գրավաճառաց քով:

Տէր եւ հրատարակիչ
ՅՈՎՍԷՓ ԳԱԼԱՖԵԱՆ

636 17—25

ՏՕՔՏ. Տ. ՊԱՊԱԵԱՆ

ՄԱՆԿԱՒԱՐՔ ԵՒ ՄԱՆՈՒԱԾՔ

*ԿԱՆԱՆՑ ԵՒ ՄԱՆԿԱՆՑ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵՍՆ, որ վերջին տարիներս ի Փարիզ ուղղորդելով, մանկաբարձական մանուր հիւանդանոցաց մէջ (Clinique d'accouchement et de gynécologie de Paris) փորձառութիւն ստացած և կատարելագործած է իւր արհեստը վերոյիշեալ մանկաբուժութեանց մէջ, պատիւ ունի յանուանել Արդոյ հասար

ՀՈՍՔԱՅԻՆ ՀՅՈՒՐԱՆՈՑ
(Կրեդիտ, մոբիլյե և իմպոժ արկածի)
ԲԱՆԿԱՅԻՆ ՀԱՏՈՒԿՈՒԹԻՒՆ
ՀՈՍՔԱՅԻՆ ՀՅՈՒՐԱՆՈՑ ԱՐՏՈՆԱԿԱՆ ՓՈԽԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՓՈՓՈԽԱԿԱՆ ՀԱՇՎԵՏՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ 90 ՝ Ի ԳՈՒԳԱՐԴ ՆՈՒԱՐԿՈՒ ՀԱՐԿԱՎՈՐ
ՏՈՒՐՔԻԱՅԻ ԳԻՒՂԱՔԱՂԱՔԱՑԻՈՒԹԵԱՆ
Ի ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ ՄԸՆԱՑ ՀԻՄՆԱՒՈՐ ԿԱՊԻՏԱԼԻ Ի ՓՈՂՈՑ
Ի ՊՈՒՐՍԱ, ՆՇԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ